

βίαν εἰςβαλόντα· Τούρκους, περὶ τοὺς ποταμοὺς Δρίναν καὶ Μοράναν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἐκ παντὸς τρόπου βοηθούμενος, κατέκτησε κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1806 καὶ τὸ Βελιγράδιον καὶ, γενομένης ἐν ἔτει 1808, Ἰουλίου 8, τῆς ἐν Σλοβοζίῳ ἀνακωχῆς, προσχειρίσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τῆς Πόρτας ἀνεγνωρίσθη ἡγεμὼν Σερβίας, ὑπὸ δὲ τῆς Ῥωσσίας διωρίσθη ἀντιστράτηγος ἐν τῷ Ῥωστικῷ στρατῷ. Ὁ Μαυρογεώργης διεφύλαξε τὸ ἀξίωμα τοῦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας μέχρι οὗ, ἀρξαμένου τοῦ Γαλλικοῦ πολέμου (1812), ἡ ἀγκύρωσις αὐτῆς ἐν καταλείψει τὴν Σερβίαν εἰς τὰς οἰκείας δυνάμεις. Πικρὸς καὶ ἀμφίβολος ἤρχισε, κατὰ Ἰούλιον 1813, ὁ ἀγὼν τῶν Σέρβων κατὰ τῆς Πόρτας, ἥτις καὶ ὑπερ-

Μαυρογεώργης.

ίσχυσε μετὰ 4 μῆνας διὰ τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων αὐτῆς. Ὁ μὲν ἡγεμὼν τῶν Σέρβων ἐφυγεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ἔπειτα ἔζησεν ἐπὶ τινα χρόνον εἰς Αὐστρίαν· ἀλλ' ὁ Σερβικὸς λαὸς ἐπέτυχεν ἐν τῷ μετὰ αὐτὴν ἐλευθερίαν ὑπὸ ἀρχηγίαν τοῦ Μιλόση Ὁδρένοβιτς. Τελευταίαν φορὰν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Σερβίαν ὁ Μαυρογεώργης κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1817· καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, περὶ οὗ ἄλλοι ἄλλως ὠμίλησαν, ἀληθῶς συνδέεται μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως. Ὁ γνωστὸς ἐταιριστὴς Γαλάτης καὶ ὁ καπετὰν Γεωργάκης ὁ Ὀλύμπιος ἔδωκαν αὐτῷ κατὰ νοὺν τὴν ἀποστατήν ἐκ νέου τὴν πατρίδα του, καὶ, γινόμενος κύριος αὐτῆς, τὴν βοηθήσῃ ἐν δέοντι τὸν Ἑλ-

ληνικὸν ἀγῶνα. Ὁ Μαυρογεώργης διήλθε διὰ τοῦ Ἰατίου, ὅπου διέμεινε τρεῖς ἡμέρας εἰς κηπὸν τινα τοῦ Ὑψηλαίντου καλούμενον Γαλατᾶ. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις μᾶς ἔδωκε τὰς πληροφορίες ταύτας (εἰς τῶν ἐπισημασμάτων ὧν ἐταιριστὴν καὶ ἤδη ἀποδιώτας) τὸν εἶδε τότε εἰς Ἰάτιον καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ· τὸν εἶδον δὲ καὶ 70 περίπου ὀπλοφόροι Σέρβοι τοῦ Αὐθέντου· ἀλλ' ἡ ἐξουσία δὲν εἶχε λάβει τὴν παραμικρὰν γνῶσιν περὶ τῆς αὐτόθι διαμονῆς του. Ἀπὸ Ἰατίου μέχρι Μαχαδίας, ὁ Μαυρογεώργης διήλθεν ὡς ἀσθενὴς ὑπηρέτης Πελοποννησίου τινὸς καλουμένου Μιχαήλ, δαπανήσαντος εἰς τὴν ὁδοπορίαν ταύτην 800 φλωρία. Μέχρι τῶν Σερβικῶν συνόρων τὸν συνώδευσε καὶ ὁ Καπετὰν Γεωργάκης. Ὑπῆρξε δὲ ἡ ὁδοπορία αὕτη μάλιστα ὀχληρὰ εἰς τὸν ἡγεμόνα τῶν Σέρβων, διότι πελώριος ὧν ἔδουχέρηνε μένων ἡμέρας ὅλας κατακεκλιμένος εἰς τὴν ἀμυξάν. Φθάσαι εἰς τὴν Σερβίαν ὁ Μαυρογεώργης ὑπῆγεν εἰς τὸν ἀρχόντα Βοίτζαν μετὰ τοῦ ὁποίου ἦτο συνεννοημένος· ἀλλ' οὗτος προδῶντας αὐτὸν εἰς τὸν Μιλόσην ἀρῆκε τὸν θανατώσασθαι νυκτὸς διὰ τοῦ πελέκου· καὶ οὕτως ἐματαιώθη τὸ σχέδιον ἐκεῖνο τῆς ἐταιρείας. Ὅποτα θύματα ἀπώλεσεν ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ ἐπανάστασις, τῶν ὁποίων οὐδὲ τὰ ὀνόματα κἄν γνωρίζει!

Ὁ δεύτερος τοῦ Μαυρογεώργη υἱὸς Ἀλέξανδρος Καραγεώργεβιτς, ὅστις, γεννηθεὶς τῷ 1806, ἀνετράφη εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ εἰςῆλθεν ἔπειτα εἰς τὴν Ῥωστικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν ἐπανῆλθεν οἰκαδὲ εἰμὴ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μιλόση καὶ κατέστη ὑπακτιστὴς τοῦ ἡγεμόνος Μιχαήλ. Ἐξωσθέντος δὲ τοῦ οἴκου Ὁδρένοβιτς, οἱ πρωτοῦργοι τῆς ἐξώσεως ταύτης Βούτζιτς καὶ Πετρονιάβιτς ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἀπόγονον ἐκεῖνον τοῦ ἀληθοῦς ἐλευθερωτοῦ τῆς Σερβίας καὶ ἐπέτυχον τὴν ἐν ἔτει 1842 ἀναγόρευσιν του ὡς ἡγεμόνος.

ΤΟ ΕΡΕΘΕΙΟΝ.

Μίαν τῶν ὠραίων ἀττικῶν ἡμερῶν ἐκάρητο σκεπτικὸς εἰς τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως ὁ Κέρραυ, ζῶων τὸν ἀντίχειρα μὲ τὸν λειχανὸν του, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ καταδαίνωσιν αἱ ιδεαί, καὶ περὶ αὐτὸν ἴσταντο αἱ τρεῖς θυγατέρες του, ἄδουσαι καὶ πικίλλουσαι τὸν πέπλον τῆς Ἀθηνᾶς.

Αἶφνης πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἠκούσθησαν φωναὶ ὀπωτοῦν θορυβῶδεις, ὡς ἀνθρώπων σιλονεικούντων, καὶ διὰ μίαν ἢ Ἀγραυλὸς καὶ ἡ Ἑρση ἀνεπήδησαν ἐρυθριῶσαι σφοδρῶς.

— Ὅχι! δὲν εἶναι ἐκεῖνος, εἶπον καὶ αἱ δύο συγχρόνως, ἰδοῦσαι ὅτι αἱ προτερχόμενοι καὶ οὕτω μεγαλοφώνως ὁμιλοῦντες ἦσαν εἰς ἀνὴρ εὐρωστός καὶ ἀθλητικὸς, μακρὸν πώγων καὶ κυματοῦταν ἔχων τὴν κόμην, καὶ μία γυνὴ εὐτυχημὸς καὶ μεγαλοπρεπής.

— Μὲ συγχωρεῖς, ἐδικός μου εἶναι, ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ μετὰ ζωηρότητος.